Rok 1910.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1910.

Nr. 244.

Rozporządzenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 30. grudnia 1910 L. 154.455, o przesunięciu linii podatku spożywczego gł. król. miasta Krakowa, i ustanowieniu stacyi odprawczych do przedsiębrania postępowania urzędowego z przedmiotami podlegającymi liniowemu podatkowi spożywczemu.

I.

Wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1910 L. 94.564, którym na prośbę gminy miasta Krakowa zezwolono ze względu na powiększony obszar miasta Krakowa (Ustawa z 13. listopada 1909, gal. Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 148/09) na przesunięcie linii podatku spożywczego, postanawia się z ważnością od 1. stycznia 1911, co następuje:

Nowa linia podatku spożywczego rozpoczyna się w zachodniej stronie Krakowa na lewym brzegu rzeki Wisły od zachodniego rogu istniejącego tam placu pionierów dla ćwiczeń wodnych, biegnie okrążając ten plac i znajdujące się na nim zabudowania w kierunku północnym drogą polną aż do zaznaczonego bramą forteczną przecięcia linii z gościńcem z Krakowa do Liszek, biegnie na drugiej stronie tego gościńca wzdłuż drogi polnej aż do

przepustu w nasypie drogi ze Zwierzyńca na kopiec Kościuszki, tutaj zwraca się na lewo i biegnie w górę tą drogą aż na wzgórze kopca Kościuszki, a następnie drogą polną okrążając warownię Kościuszki z początku w zachodnim następnie w północnym kierunku wzdłuż brzegu zarośli na północnym stoku wzgórza kopca Kościuszki, poczem ścieżką przez uprawne pola w dół aż do figury przy drodze ze Zwierzyńca do Woli justowskiej, trzyma się tej drogi aż do miejsca jej zetknięcia z wojskową drogą dla pieszych biegnącą od błonia na zachód Od tego miejsca biegnie linia tą drogą dla pieszych w kierunku wschodnim aż do najbliższego żelaznego mostu na nowo uregulowanym korycie rzeki Rudawy, następnie lewym wałem ochronnym Rudawy aż do drugiego mostu żelaznego na tej rzece. Odtąd zwaca się linia w kierunku północnym i biegnie drogą wojskową ze Zwierzyńca do Łobzowa, przekraczając koryto Rudawy po murowanym moście aż do zetknięcia z drogą gminną z Łobzowa do Zarzeki wiodącą.

Dalszy bieg linii oznacza wiodąca na zachód droga gminna z Łobzowa do Zarzeki aż do miejsca w którem odgałęzia się od niej na prawo nowa droga wojskowa niedopuszczona do publicznogo użytku. Tu przyjmuje linia kierunek północny, biegnie wzdłuż tej ostatniej drogi wojskowej, przekracza przy bramie fortecznej gościniec z Łobzowa do Bronowic małych i styka się w dalszem biegu ku północy prawie pod kątem prostym z wałem kolei północnej.

Od punktu zetknięcia się z torem kolejowym począwszy, idzie linia podatkowa wałem kolejowym aż do najbliższego przepustu południową a następnie północną jego stroną z początku w prostym wschodnim a następnie w południowym kierunku aż do punktu zetknięcia z wałem fortecznym, który rozpoczyna się w pobliżu warowni Nr. IV a.

Dalszy bieg linii podatkowej oznacza wał forteczny a następnie zewnętrzna granica warowni Nr. IV a. aż do punktu zetknięcia z gościńcem z Krakowa do Prądnika czerwonego (gościniec warszawski). Linia przecina następnie ten gościniec na drugą jego stronę, okrąża położony na prawo od gościńca kompleks domów z restauracyą zwaną „Pod czarnym Osłem“ biegnąc wzdłuż zewnętrznego oparkanienia tego kompleksu domów, zwraca się ku wałowi fortecznemu, styka się z nim pod kątem prostym, przybiera następnie kierunek południowy i trzyma się wału fortecznego aż do drogi z Krakowa do Olszy. Odtąd biegnie w południowym kierunku łamiąc się dwukrotnie w kształcie kolana wzdłuż wału fortecznego aż do gościńca z Krakowa do Mogiły. Przeciąwszy gościniec z Krakowa do Mogiły biegnie linia podatku spożywczego w kierunku południowym, zewnętrzną granicą warowni Nr. III. przechodzi następnie na stary wał miejski biegnący zachodnią granicą zabudowanych parcel miejscowości Piaski i Grzegórzki i trzyma się tego wału aż do lewego brzegu Wisły przecięta raz drogą z Krakowa do Dąbia a drugi raz torem kolei lokalnej Kraków-Kocmyrzów.

Od punktu zetknięcia z lewym brzegiem Wisły tworzy ten brzeg w górę rzeki aż do skały wapiennej naprzeciw ujścia potoku Wilgii do Wisły linię podatku spożywczego.

Przy wspomnianej skale wapiennej przechodzi linia podatku spożywczego przez rzekę Wisłę ku ujściu potoku Wilgii i trzyma się z początku lewego brzegu tego potoku w dalszem biegu suchej granicy gminnej pomiędzy Zakrzówkiem a Ludwinowem następnie znowu potoku Wilga, poczem styka się z drogą wojskową wiodącą przez Ludwinów Zakrzówek i Dębniki. Od tego punku trzyma się linia podatku spożywczego w kierunku północnym drogi względnie wału fortecznego ciągnącego się wzdłuż drogi aż do punktu zetknięcia z prawym brzegiem Wisły.

Stąd przechodzi linia na lewy brzeg Wisły i biegnie wzdłuż niego okrążając od południa i południowego zachodu dzielnice Półwsie i Zwierzyniec aż do tego punktu placu ćwiczeń wodnych pionierów, od którego rozpoczęto opis linii podatku spożywczego. Na przestrzeni gościńców i dróg idących wzdłuż linii podatkowej, stanowi linię podatku spożywczego, zewnętrzny brzeg tychże.

Linia podatku spożywczego jest oznaczona ustawionymi w odpowiednich miejscach biało i niebiesko pomalowanymi słupami na których znajduje się łatwo dostrzegalny napis: „Linia podatku spożywczego“ i bieżące numery.

II.

Do przedsiębrania urzędowego postępowania z przedmiotami objętymi taryfą liniowego podatku spożywczego w tych punktach, w których przenoszenie tych przedmiotów do Krakowskiego obszaru podatku spożywczego jest dozwolone, tudzież na położonych wewnątrz linii podatkowej, stacyach (dworcach kolejowych, przystankach) kolei przecinających tę linię jakoteż na położonych wewnątrz tej linii placach do wyładowania statków wodnych, ustanawia się stacye odprawcze a w szczególności:

1. W Zwierzyńcu przy bramie fortecznej na drodze ku Bielanom (Urząd liniowy podatku spożywczego Zwierzyniec);

2. na Woli justowskiej przy drodze ku Woli justowskiej (Urząd liniowy podatku spożywczego „Wola justowska“);

3. w Czarnej wsi przy drodze z Czarnej wsi do Zarzeki (Urząd liniowy podatku spożywczego „Czarna wieś“);

4. w Łobzowie przy bramie fortecznej na drodze prowadzącej z Łobzowa do Bronowic małych (Urząd liniowy podatku spożywczego „Łobzów“);

5. w Krowodrzy w pobliżu koszar obrony krajowej obok przepustu w nasypie kolejowym przy drodze ku Bronowicom wielkim i Toniom (Urząd liniowy podatku spożywczego „Krowodrza koszary obrony krajowej“);

6. w Krowodrzy przy drodze ku Toniom (Urząd liniowy podatku spożywczego „Krowodrza“);

7. w Prądniku białym przy drodze ku Prądnikowi białemu (Urząd liniowy podatku spożywczego „Prądnik biały“);

8. Warszawska przy drodze ku Prądnikowi czerwonemu (Urząd liniowy podatku spożywczego „Warszawski“);

9. w Olszy przy drodze ku Olszy (Urząd liniowy podatku spożywczego „Olsza“);

10. przy drodze ku Mogile (Urząd liniowy podatku spożywczego „Mogiła“);

11. w Grzegórzkach przy drodze do Dąbia (Urząd liniowy podatku spożywczego „Grzegórzki“);

12. w Grzegórzkach na dworcu kolejowym jako stacya odprawcza dla stacyi kolejowej Grzegórzki z ekspozyturą na centralnej targowicy bydła (Urząd liniowy podatku spożywczego „Grzegórzki dworzec“);

13. Starowiślna dla ruchu na moście Kraków-Podgórze (Urząd liniowy podatku spożywczego „Starowiślny“);

14. Podgórze przy moście Franciszka Józefa dla ruchu na tym moście jako stacya odprawcza dla niższego placu lądowania na lewym brzegu Wisły (Urząd liniowy podatku spożywczego „Podgórze“);

15. Ludwinów na prawym brzegu Wisły przy moście na rzeczce Wildze (Urząd liniowy podatku spożywczego „Ludwinów“);

16. Zakrzówek przy bramie fortecznej na drodze z Zakrzówka do koszar konnicy w Zakrzówku (Urząd liniowy podatku spożywczego „Zakrzówek“);

17. Dębniki na prawym brzegu Wisły przy drodze do Pychowic (Urząd liniowy podatku spożywczego „Dębniki“);

18. Dworzec towarowy kolei państwowej ulica Pawia (Urząd liniowy podatku spożywczego „Dworzec towarowy kolei państwowej“);

19. Dworzec towarowy kolei północnej (Urząd liniowy podatku spożywczego „Dworzec kolei północnej“);

20. Na dworcu osobowym Kraków (Urząd liniowy podatku spożywczego „Dworzec“);

21. Zwierzyniec most na Wiśle jako stacya odprawcza dla górnego placu lądowania na lewym brzegu Wisły (Urząd liniowy podatku spożywczego „Zwierzyniec most na Wiśle“);

22. Główny Urząd liniowy podatku spożywczego w mieście przy ul. Kopernika l. I. jako stacya odprawcza dla przekazanych przez urzędy liniowe do tego urzędu podlegających podatkowi przedmiotów.

W innych punktach jak w tych przy których wyszczególnione stacye odprawcze są ustanowione, nie wolno wprowadzać przedmiotów objętych ta-

ryfą liniowego podatku spożywczego do zamkniętego obszaru podatkowego miasta Krakowa.

Drogi i ścieżki podpadające po ten zakaz są oznaczone tablicami ostrzegawczemi.

Szlachtowski.

Nr. 245.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. grudnia 1910, L. 154.706, w przedmiocie zezwolenia gminie Szczerzec, powiat Lwów, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Szczerzec w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 18. marca 1906 Dz. u. kr. Nr. 60, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1915 t. j. przez pięć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 (dziesięć) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 (dziesięć) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 2 (dwie) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku, i dereniaku po 5 (pięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Szczerzec.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 246.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. grudnia 1910 L. 147.702/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Brzeżany na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 207, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Brzeżany w miejsce dotychczas pobieranych opłat od trunków, pobierać przez lat dziesięć począwszy od dnia 1. stycznia 1911 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. Od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrom po 40 (czterdzieści) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 40 (czterdzieści) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 40 (czterdzieści) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 6 (sześć) K;

4. od jednego hektolitra miodu po 20 (dwadzieścia) K;

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Brzeżany.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 247.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. grudnia 1910 L. 146.955/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Czaniec, powiat Biała, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala

gminie Czaniec pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1915 tj. przez pięć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. k. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. Od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 (dziesięć) h. od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 (dziesięć) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 10 (dziesięć) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Czaniec.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 248.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. grudnia 1910 L. 146.951, w przedmiocie zezwolenia gminie Hałcniów, powiat Biała, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28, września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Hałcniów pobierać począwszy od 1. stycznia 1911 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

I. Od napojów spirytusowych, miodu, wiśniaku, maliniaku, i dereniaku przez czas dziewięciu lat t j. do końca roku 1919 w następującej wysokości:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 12 (dwanaście) K;

II. Od piwa przez czas dziewięciu lat t. j. do końca roku 1919 a to:

1. w czasie do końca roku 1914 w wysokości 3 (trzy) K 40 h od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków;

2, w czasie od 1. stycznia 1915 do końca roku 1919 w wysokości 2 (dwie) K od jednego hektolitra;

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Hałcniów.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 249.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. grudnia 1910 L. 146.949/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Mielec na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Mielec w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 14. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 97, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1914 t. j. przez cztery lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K 40 h jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków;

4. od jednego hektolitra miodu, po 20 (dwadzieścia) K;

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Mielec.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 250.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. grudnia 1910 L. 146.953, w przedmiocie zezwolenia gminie Turka, powiat Turka, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Turka w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 20. lutego 1903 Dz. u. kr. Nr. 33, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać począwszy od 1. stycznia 1911 do końca r. 1914 t. j. przez cztery lata pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do poadtków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Turka.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 251.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. grudnia 1910 L. 147.457/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Tłumacz na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Tłumacz w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 1. września 1901, Dz. u. kr. Nr. 87, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1914 t. j. przez cztery lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieściadwa) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieściadwie) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków;

4. od jednego hektolitra miodu po 24 (dwadzieściacztery) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Tłumacz.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 252.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. grudnia 1910 L. 146.958, w przedmiocie zezwolenia gminie Zbaraż, powiat Zbarazki, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Zbaraż w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 14. lipca 1906 Dz. u. kr. Nr. 107, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać począwszy od 1. stycznia 1911 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

I od napojów spirytusowych, miodu, wiśniaku, maliniaku, poziomczaku i dereniaku przez czas dziewięciu lat t. j. do końca roku 1919 w następującej wysokości:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku, poziomczaku i dereniaku po 12 (dwanaście) K.

II. od piwa przez czas dziewięciu lat t. j. do końca roku 1919 a to:

1. w czasie do końca roku 1914 w wysokości 3 (trzy) K 40 h od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autono-

micznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków.

2. w czasie od 1. stycznia 1915 do końca roku 1919 w wysokości po 2 (dwie) K od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Zbaraż.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 253.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. grudnia 1910 L. 146.956/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Dubiecko, powiat Przemyśl, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Dubiecko pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1919, t. j. przez dziewięć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 14 (czternaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 14 (czternaście) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra wiśniaku i maliniaku, po 20 (dwadzieścia) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Dubiecko.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 254.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. grudnia 1910 L. 147.495/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Krosno na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Krosno w miejsce dotychczas pobieranych opłat od trunków, a w szczególności od piwa na podstawie ustawy z dnia 6. listopada 1907 Dz. u. kr. Nr. 152 pobierać przez lat dziesięć począwszy od dnia 1. stycznia 1911 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. Od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 (czterdzieści) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 40 (czterdzieści) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 40 (czterdzieści) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 5 (pięć) K 50 h;

4. od jednego hektolitra miodu po 20 (dwadzieścia) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Krosno.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 255.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. grudnia 1910 L. 146.952/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Janów, powiat Gródek Jagielloński, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala

gminie Janów w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 13. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 44, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1919 t. j. przez dziewięć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 20 (dwadzieścia) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 20 (dwadzieścia) K;

2. od jednego hektolitra rumu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu po 10 (dziesięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina admistracyjna Janów.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 256.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. grudnia 1910 L. 146.950/10, w przedmiocie zezwolenia gminie Kołaczyce, powiat Jasło, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Kołaczyce w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 1. września 1901 Dz. u. kr. Nr. 83, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać od 1. stycznia 1911 do końca roku 1919 t. j. przez dziewięć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 20 (dwadzieścia) h od litrostopnia

alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 20 (dwadzieścia) K;

2. od jednego hektrolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 10 (dziesięć) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku po 10 (dziesięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Kołaczyce.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 257.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 21. grudnia 1910 L. 143.797, o wyborach do komisyj szacunkowych dla podatku osobisto-dochodowego w okręgach szacunkowych „powiat polityczny Biała“, „powiat polityczny Oświęcim“ i „powiat polityczny Wadowice“.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 24. maja 1910 (Dz. u. p. Nr. 110), utworzono z gmin wydzielonych z powiatów politycznych Biała i Wadowice a stanowiących powiaty sądowe Oświęcim i Zator nowy powiat polityczny Oświęcim.

Wskutek tego utworzyło Ministerstwo skarbu reskryptem z dnia 6. listopada 1910 L. 64.542, w miejsce dotychczasowych okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego „powiat polityczny Biała“ i „powiat polityczny Wadowice“ nowe okręgi szacunkowe a to: „powiat polityczny Biała“ (dla zmniejszonego powiatu politycznego po odłączeniu gmin przydzielonych do nowo utworzonego powiatu politycznego Oświęcim), i „powiat polityczny Wadowice“ (dla zmniejszonego powiatu politycznego po odłączeniu gmin przydzielonych do nowo utworzonego powiatu politycznego Oświęcim) oraz utworzyło zupełnie nowy okręg szacunkowy podatku osobisto-dochodowego „powiat polityczny Oświęcim“.

Krajowa Dyrekcya skarbu rozwiązuje przeto niniejszem na mocy powołanego reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 6. listopada 1910 L 64.542. komisye szacunkowe dla wspomnianych dotychczasowych okręgów szacunkowych „powiat polityczny Biała" i „powiat polityczny Wadowice", a rozpisując zarazem wybory do nowo ukonstytuować się mających komisyj szacunkowych dla wspomnianych zmniejszonych okręgów szacunkowych Biała i Wadowice, oraz do nowo powstać mającej komisyi szacunkowej dla wspomnianego nowo utworzonego okręgu szacunkowego w Oświęcimiu wyznacza do przeprowadzenia tych wyborów następujące termina:

dla I. koła wyborców 23. styczeń 1911,
dla II. koła wyborców 24. styczeń 1911,
dla III. koła wyborców 25. styczeń 1911.

Funkcya wspomnianych wyżej nowych komisyi szacunkowych trwać będzie wyjątkowo tylko przez okres trzechletni (od 1911 roku do incl. 1913) a z upływem pierwszego roku (1911) nastąpi wylosowanie połowy wybranych i mianowanych członków i zastępców członków komisyj.

Wybory odbędą się w siedzibach Starostw i przeprowadzone zostaną przez ich Kierowników, względnie przez wyznaczonych w tym celu komisarzy wyborczych.

O zaliczeniu do kół wyborczych i uprawnieniu do głosowania uwiadomieni zostaną P. T. kontrybuenci przez kompetentne władze podatkowe I. instancyi osobnemi legitymacyami oznaczającemi dokładnie miejsce wyborów, lokal wyborczy, godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczbę członków i zastępców członków komisyi, która ma być wybraną.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania urzędowe karty wyborcze.

Warunki czynnego i biernego prawa wyboru, oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§ 179, 181 i 183—186 ustawy z dnia 25. października 1896 (Dz. u. p. Nr. 220) względnie §§ 7, 9, 10, 14, 16, i 26—45, przepisów wyborczych (dodatek D. rozporządzenia wykonawczego do I. działu powołanej ustawy).

Szlachtowski w. r.